

140,000 Kr., naar dette Forslag vedtages, altsaa nær op mod halvandet hundrede Tusinde Kr. Her er jeg heller ikke rigtig klar over, hvor vi glide hen. En tidligere Minister har jo ønsket, at man skulde oprette et Fortsættelsesseminarium. Det har dette Ting, mig bekendt, hidtil ikke villet gaa ind paa, men jeg synes, at vi ganske langsomt, Skridt for Skridt, uden at nogen egentlig mærker eller aner det, glide hen imod at faa et saadant Fortsættelsesseminarium. Vi mangle nu kun en særegen Bygning, saa synes jeg, at alting er omtrent til Stede. Jeg er noget i Tvivl, om det er rigtigt at fortsætte saa stærkt paa den Vej. Hvad bliver nu Følgerne? Følgerne blive, at vi faa 2 Slags Lærere, om jeg maa sige: en finere Slags og en grovere Slags. Den finere Slags gaar selvfølgelig til Købstæderne. Den ny Skolelov er jo indrettet saa viselig, at Byraadene omtrent alle Vegne gaa ind paa den højeste Lønningsgage, for derved trække de det største Tilskud af Statskassen, som nu kan ydes til Skolerne i Købstæderne. Som Følge deraf bliver der en betydelig Forskel i Lønningerne for Lærerne i By og paa Land, og efterhaanden som man uddanner et større og større Antal paa det etaarige Kursus, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at det fortrinsvis bliver Købstæderne, der ville høste Nytte og Udbytte af den Undervisning, der derved ydes en Del Lærere, medens Landsbyskolerne ikke i den Grad som Byerne ville faa Nytte og Gavn deraf. Jeg kunde ønske, at den ærede Ordfører kunde sige mig, hvorvidt der findes nogen Statistik over, hvor disse Lærere blive af, der have gennemgaaet Statens Fortsættelseskursus. Gaa de tilbage til Folkeskolen? Fortsætte de deres Studier og tage andre Eksaminer, søge den akademiske Vej? Gaa de til Købstadskolerne eller til Landsbyskolerne? Hvem høster Udbyttet, fortrinsvis af denne videregaaende Uddannelse? Jeg ved ikke, om der er en saadan Statistik, men er der ikke nogen, vil jeg henstille til det høje Finansudvalg, om det ikke finder Anledning til, at der i Fremtiden kan tilvejebringes en saadan Statistik som viser os, hvem der fortrinsvis har Gavn af denne Fortsættelsesundervisning, og om det vil være rigtigt at fortsætte med en stærkere og stærkere Stigning af denne Konto, uden vi ere klare over, om det, vi ville, er Fortsættelsesseminarium eller en anden videregaaende Uddannelse af vore Lærere.

Hvad Stiftsmidlerne angaar, glæder det mig, at den højtærede Minister har

erklæret, at han ikke fremtidig vil eftergive nogen Præst de Forpligtelser, han er gaaet ind paa med Hensyn til Afdrag i Embedets Indtægter, før efter Forhandling med Finansudvalget. Jeg synes, ærlig talt, at den ærede Minister klarede sig ret godt i Gaar i Debatten over for det ærede Medlem for Odense (Scavenius), men jeg kunde ønske, om den ærede Minister vilde gaa endnu videre, og standse med at beklippe nogle af Folkekirkens Embeder, saa længe vi ikke have en Præstelønningslov, der ordner hele dette Forhold paa en tilbørlig og forsvarlig Maade. Det er en sørgelig Skraaplan, man er kommen ind paa, at man ganske vilkaarlig tager fra de større Embeder til Fordel for de mindre. Ordet Stiftsmidler er ikke saaledes at forstaa, at de Tiender, der ydes inden for et Stifts Omraade, kun maa anvendes inden for det enkelte Stifts Omraade. Jeg ved jo, at Stiftsmidlerne anvendes fra Øerne til Fordel for de fattige Egne i Jylland o. s. v., men i det hele finder jeg, at der sker Uret mod de enkelte Sognemenigheder, hvis Præstetiender ere lagte til det vedkommende Sognekald og Præsteembede, ved at berøve dem en Del af disse Ydelser, som det aldrig har været Lovgivningens Mening fra første Færd skulde anvendes til Kreti og Pleti Landet rundt. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, om han ikke vilde finde det passende, at man ventede med at beklippe Embederne nu i Fremtiden, indtil Rigsdag og Regering enedes om en Præstelønningslov, som fik den Sag ordnet paa tilbørlig Maade med hele Lovgivningsmagtens Sanktion.

Hvad det kgl. Teater angaar, er jeg enig med det ærede Medlem for Odense (Scavenius) i, at det er et sørgeligt Resultat, man hvert Aar kommer til i Finansudvalget, at man opstiller Budget paa Balance, men en Balance, som man ved ikke overholdes. Den ærede Rigsdagsmand for Odense sagde, at det var en billig Fornøjelse, jeg mener, det er en ret dyr Fornøjelse. Thi hvad er Følgen heraf? Følgen heraf er ganske simpelt den, at Styrelsen af det kgl. Teaters økonomiske Anliggender bliver fuldstændig demoraliseret. Den Ordning, opretholdes her Aar efter Aar, som er saa miserabel og saa urimelig, at det kgl. Teaters Ledelse kan gøre ligesaa megen Gæld, det vil, hvert Aar med Hensyn til Teatrets Drift: Rigsdagen, Staten betaler, hvad der mangler. Er der noget, der er demoraliserende for en Administration, er